29/12/2018

Την Αγία Ανυσία εόρτασε η Μητρόπολη Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων στις 29 Δεκεμβρίου 2018 τέλεσε Θεία Λειτουργία προς τιμήν της Αγίας ενδόξου μάρτυρος Ανυσίας στον Ιερό Ναό Αγίων Αναργύρων Βεροίας.

Στην Θεία Λειτουργία συμμετείχαν οι κατηχητές, κυκλάρχες καθώς και νέοι και νέες, συνεργάτες του πνευματικού έργου της Ιεράς Μητροπόλεως.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου :

«Δικαιοσύνης τόν Χριστόν Ἥλι-ον γινώσκουσα Μάρτυς, οὐ κατε-δέ-ξω δυσσεβῶς ἐπιθῦσαι ἡλίῳ κε-λεύ-οντος τοῦ τυράννου».

Συνεορτάζουμε σήμερα, μαζί μέ τά δεκατέσσερις χιλιάδες ἅγια νή-πια, τά ὁποῖα κατέσφαξε ὁ Ἡρώ-δης, προκειμένου, ὅπως νόμιζε, νά ἐξαφανίσει καί τόν Χριστό,

καί τήν ἁγία ἔνδοξο μάρτυρα Ἀνυσία, τήν ἐν Θεσσαλονίκῃ, τελώντας τή σημερινή θεία Λειτουργία, ὅπως ἔχουμε κα-θιε-ρώσει ἀπό πολλῶν ἐτῶν, ἰδιαιτέρως γιά τούς νέους καί τίς νέες μας, τούς συνεργάτες τοῦ πνευ-ματικοῦ μας ἔργου, τούς κα-τη-χη-τές, τίς κατηχήτριες, τούς κυ-κλάρ-χες καί τίς κυκλάρχισσες τῆς Ἱε-ρᾶς μας Μητροπόλεως.

Καί ἐάν τά ἅγια νήπια ὑπέστησαν ἀκουσίως τό μαρτύριο, ἡ ἁγία μάρτυς Ἀνυσία, παρά τή νεαρή της ἡλικία, παρά τά πλούτη καί τήν κοινωνική θέση πού εἶχε κληρο-ν-ομήσει ἀπό τούς γονεῖς της, ἐπέ-λεξε ἑκου-σίως τό μαρτύριο. Γιατί μαζί μέ τά ὑλικά ἀγαθά πού τῆς κληροδότη-σαν οἱ γονεῖς της, τῆς κληροδό-τη-σαν καί τήν πίστη στόν Χριστό καί τήν εὐσέβεια.

Καί αὐτά τά δύο τά κράτησε ἡ νεαρή Ἀνυσία ὡς τόν πολυτιμό-τε-ρο θησαυρό της, πιό πολύτιμο ἀπό τά πλούτη πού εἶχε στή διάθεσή της, γιατί γνώριζε ὅτι ἡ πίστη στόν Χριστό καί ἡ εὐσέ-βεια ἔχουν με-γα-λύτερη ἀξία ἀπό τόν χρυσό καί τόν ἄργυρο καί τούς πολύτιμους λί-θους· ἔχουν μεγαλύ-τερη ἀξία, γιατί εἶναι θησαυροί πού φυλάσ-σο-νται στό πιό ἀσφαλές θη-σαυρο-φυλάκιο τοῦ κόσμου, στήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου, ἀπό τήν ὁποία δέν μπορεῖ νά τούς συλή-σει κανείς, ἐάν ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος δέν θελ-ή-σει νά τούς παραδώσει, ἐάν ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος δέν θελή-σει νά τούς ἀπαρνηθεῖ.

Ὅμως ἐδῶ ἀκριβῶς ἔγκειται τό με-γαλεῖο τῆς ψυχῆς τῆς τιμωμέ-νης ἁγίας. Μία ἡμέρα, ἐνῶ βά-δι-ζε πρός τόν ναό τοῦ Θεοῦ, συνά-ντη-σε ἕναν Ρωμαῖο στρα-τιώτη, ὁ ὁποῖος τήν προκάλεσε νά τόν ἀκο-λου-θή-σει καί νά πάει μαζί του στόν ναό τῶν εἰδώλων γιά νά θυ-σιάσει στά εἴ-δω--λα. Ἐκείνη ὅμως ὄχι μόνο ἀρ-νήθηκε νά τόν ἀκολουθήσει ἀλλά ὁμολό-γη-σε καί μέ θάρρος τήν πί-στη της στόν ἀλη-θι-νό Θεό, τόν Χριστό, τόν ὁποῖο ἀγω-νίζεται, ὅ-πως εἶπε, καθημερι-νά νά εὐαρε-στεῖ μέ τά ἔργα της καί μέ τή ζωή της. Καί ὅταν ὁ στρα-τιώ-της ὀργι-σμένος ἄρχισε νά βλασ-φημεῖ καί νά ὑβρίζει τόν Χριστό, ἐκείνη τόν ἀπέκρουσε. Κατῃσχυμμένος αὐτός ἀνέλπιστα ἀπό μία νεαρή κοπέλα, τήν Ἀνυσία, ἔβγαλε τό σπαθί του καί τήν χτύπησε θανάσιμα στό πλευρό, ἀνοίγοντάς της ὅμως μέ τόν τρόπο αὐτό τήν πύλη τοῦ οὐ-ρα--νοῦ καί χαρίζοντάς της τόν μαρ----τυρικό στέφανο.

Ἔτσι, δικαιολογημένα ψάλλει σή-μερα ὁ ἱερός ὑμνο-γρά-φος γιά αὐτήν: «Δικαιοσύνης τόν Χριστόν Ἥλι-ον γινώσκουσα, Μάρτυς, οὐ κα-τε-δέ-ξω δυσσεβῶς ἐπιθῦσαι ἡ-λίῳ, κε-λεύ-οντος τοῦ τυράννου». Ἔχοντας, δηλαδή, γνωρίσει τόν Χριστό, πού εἶναι ὁ ἥλιος τῆς δι-και-οσύνης, δέν καταδέχθηκες νά θυ-σιάσεις στόν ἥλιο, σύμφωνα μέ τή διαταγή τοῦ δυσσεβοῦς τυράν-νου, ἀλλά ἔμεινες σταθερή στήν πίστη σου στόν Χριστό.

Αὐτή ἡ σταθερότητα καί ἡ ἐμ-μο-νή στήν πίστη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἀνυσίας εἶναι αὐτή πού θά πρέπει νά ἀποτελεῖ παράδειγμα πρός μί-μηση καί γιά ὅλους ἐμᾶς. Γιατί εἶναι εὔ-κολο νά πιστεύεις, ὅταν ὅλοι γύρω σου πιστεύουν. Εἶναι εὔ-κολο νά ζεῖς μέ εὐσέβεια, ὅταν καί τό πε-ρι-βάλλον σου κάνει τό ἴδιο. Εἶναι εὔκολο νά λές «εἶμαι χρι-στιανός», ὅταν καί οἱ ἄλλοι ἄν-θρωποι λένε τό ἴδιο.

Τό δύσκολο εἶναι, ὅταν ὑπάρ-χουν γύρω σου προκλήσεις, ὅταν βρί-σκεσαι μέσα σέ ἕνα περιβάλλον, πού δέν πιστεύει στόν Χριστό, ὅταν συναναστρέφεσαι ἀνθρώ-πους ἄθεους, ἄπιστους, ἀρνητές, πού δυστυχῶς δέν εἶναι σπάνιοι στίς ἡμέρες μας, καί οἱ ὁποῖοι χλευάζουν καί εἰρωνεύονται καί συκοφαντοῦν τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία, ἀμφισβητοῦν τήν ὕ-παρ--ξή του καί δέν ἀποδέχονται τήν πίστη σέ Αὐτόν.

Τό δύσκολο εἶναι, ὅταν βρίσκεσαι μέσα σέ ἕνα περιβάλλον στό ὁποῖο οἱ ἄνθρωποι εἶναι κατ᾽ ὄνομα μό-νο χριστιανοί, ἀλλά ἡ ζωή τους εἶναι δέσμια τῆς ἁμαρτίας· ὅταν βρίσκεσαι ἀνάμεσα σέ ἀνθρώπους πού λένε ὅτι πιστεύουν στόν Χρι-στό, ἀλλά μέ τή ζωή τους θυ-σιά-ζουν στά εἴδωλα, ὑπηρετοῦν τήν ὕλη καί τή σάρκα, καί προκαλοῦν μέ κάθε τρόπο καί τούς ἄλλους νά τούς ἀκολουθήσουν στόν ἴδιο δρό-μο.

Τότε, ἀδελφοί μου, φαίνεται πό-σο πραγματικά πιστεύουμε στόν Χριστό. Τότε φαίνεται, ἐάν ἡ πίστη μας εἶναι ἐπιφανειακή σάν τόν σπό--ρο ἐκεῖνο τῆς παρα-βο-λῆς, πού πέφτει στόν δρόμο καί γί-νεται τρο--φή γιά τά πετεινά τοῦ οὐρανοῦ, ἀντί νά βλαστάνει. Τότε φαίνεται, ἐάν ἡ πίστη μας ἔχει ρίζες ἤ εἶναι σάν τό καλάμι πού σείεται ἀπό τόν ἀέρα τῆς ἀπι-στίας καί ξεριζώνεται. Τότε φαίνε-ται, ἐάν τό θησαυροφυ-λάκιο τῆς ψυχῆς εἶναι σφραγι-σμέ-νο καί φυ-λάσσει τήν πίστη μας ἀσύλητη ἀπό ὅσους ἐπιδιώκουν νά τήν ἁρπά-ξουν καί νά τήν ἐξανεμί-σουν.

Ἄς ἐξετάσουμε, λοιπόν, ὁ καθέ-νας μας τόν ἑαυτό του, καί ἄς ἐμ-πνευσθοῦμε ἀπό τό παράδειγμα τῆς πίστεως τῆς ἁγίας Ἀνυσίας, καί ἄς ἀγωνιζόμασθε νά μένουμε σταθεροί στήν πίστη μας στόν Χρι-στό καί νά δίδουμε πά-ντο-τε τήν καλή ὁμολογία, ὥστε νά ἀξιωθοῦ-με νά κληρονομήσουμε τή βασι-λεία τῶν οὐρανῶν, γιά νά συ-νευ-φραινόμεθα μαζί μέ τήν ἁγία μάρ-τυρα Ἀνυσία στούς αἰῶ-νες. Ἀμήν.

Ag.Anysias2018

Image not found or type unknown